

THỰC CHẤT MỐI QUAN HỆ TRUNG-TRIỀU TRÊN HỒ SƠ HẠT NHÂN BẮC TRIỀU TIÊN.

Thiện Ý

Tin tổng hợp giới truyền thông quốc tế cho hay, ngày 1-6-2016 vừa qua, ông Ri Su-yong, vụ trưởng phụ trách quan hệ quốc tế của đảng Lao Động Triều Tiên, ủy viên Bộ Chính Trị đã đến thăm Bắc Kinh và được Chủ Tịch Trung Quốc Tập Cận Bình tiếp kiến. Đây là lần đầu tiên kể từ tháng 05/2013, chủ tịch Trung Quốc tiếp một nhân vật cấp cao của Bắc Triều Tiên.

Mục đích chính thức của sứ giả Bình Nhưỡng đến Bắc Kinh nói là để thông báo cho Chủ tịch Trung Quốc về kết quả Đại hội đảng Lao Động Triều Tiên lần thứ bảy, được tổ chức hồi tháng Năm vừa qua, dù Trung Quốc đã không cử một quan chức cao cấp nào tới dự đại hội này.

Theo nhận định chung của giới truyền thông và các nhà quan sát quốc tế thì chuyến đi này gọi là để xoa dịu “mối quan hệ lạnh nhạt” giữa Trung-Triều bao lâu nay liên quan đến các cuộc thử nghiệm vũ khí hạt nhân; mà sự kiện gần nhất gây thêm căng thẳng là Trung Quốc đã tham gia các biện pháp trừng phạt gắt gao hơn của Liên Hiệp Quốc đối với các hành động liên tiếp thử nghiệm hạt nhân lần thứ tư (tháng 1-2016) và phóng thử tên lửa đạn đạo tầm xa một tháng sau đó.

Thế nhưng theo nhận định của chúng tôi, “**mối quan hệ lạnh nhạt**” hay sự “**căng thẳng trong quan hệ Trung Triều**” từ lâu này có tính giả tạo. Vì thực chất mối quan hệ Trung-Triều không hẳn là như vậy. Vì từ lâu Trung Cộng trước sau gì chỉ coi Hàn cộng như là một công cụ chiến lược để thực hiện đối sách hai mặt “**Lá mặt, lá trái**” của Bắc Kinh, nhằm thủ lợi.

Lá mặt là Trung Quốc bề ngoài cố tạo ra cho chế độ Bắc Triều Tiên “**bộ mặt độc lập tự chủ**” và mối quan hệ Trung-Triều là quan hệ bình đẳng giữa hai quốc gia có chủ quyền. Do đó vẫn đã, đang và sẽ có thêm nhiều mâu thuẫn giả tạo trong quan hệ giữa Bắc Kinh và Bình Nhưỡng; và để giải quyết những mâu thuẫn này đảng và nhà cầm quyền Trung Quốc vẫn phải tỏ ra có nhiều khó khăn, cần nhiều nỗ lực thuyết phục, áp lực theo đường lối ngoại giao thông thường hay đặc biệt, chứ không thể ra lệnh, ép buộc đảng và nhà cầm quyền Bắc Triều Tiên như một công cụ. Nhưng tất cả chỉ là những động tác giả nhằm che đậy “Lá trái”.

Lá trái là thực chất mối quan hệ Trung -Triều là quan hệ bất bình đẳng và lệ thuộc toàn diện. Từ quá khứ trong chiến tranh ý thức hệ, đến hiện tại trong chiến lược toàn cầu mới, Bình Nhưỡng chỉ có chủ quyền trên nguyên tắc,lệ thuộc toàn diện chính trị, kinh tế, quân sự quốc phòng vào chế độ Bắc Kinh trên thực tế. Chính sự lệ thuộc này đã biến Bình Nhưỡng thành công cụ chiến lược một thời của Trung Quốc trong quá khứ cũng như hiện tại.

Hiện tại thực hiện đối sách **“Lá mặt, lá trái”** trên hồ sơ hạt nhân của Bình Nhưỡng, Bắc Kinh bề ngoài bao lâu nay luôn tỏ ra không tán đồng, chống đối gay gắt và tham gia có mức độ, lúc mạnh, lúc yếu,các biện pháp trừng phạt của Liên Hiệp Quốc đối với các hành động thử nghiệm vũ khí hạt nhân và tên lửa đạn đạo của Bình Nhương. Thế nhưng bên trong, từ lâu dường như chính Trung Quốc đã là nước duy nhất bao che, hỗ trợ hay làm thay để Triều Tiên có được và trở thành nước có vũ khí hạt nhân với hai ý đồ:

- Một là để Bình Nhưỡng dùng vũ khí hạt nhân hù dọa theo kiểu “Chén sành đối chén kiêu” để “tổng tiên” Hoa Kỳ và các nước giàu có trong vùng như Nhật Bản, Hàn Quốc hay quốc tế nói chung (nhận viện trợ để đổi lại việc ngưng các cuộc thử nghiệm hạt nhân...)

- Hai là để Bắc Kinh có điều kiện và cơ hội được quốc tế phải cầu cạnh như một nước duy nhất ảnh hưởng được đối với Bình Nhưỡng, để có thể làm cao giá mặc cả thủ lợi, khi được yêu cầu đứng ra làm trung gian triệu tập các hội nghị đa phương với Bình Nhưỡng. Ví dụ các hội nghị sáu bên (Liên Hiệp Quốc, Hoa Kỳ, Nhật Bản, Nam Hàn, Trung Quốc với Bắc Triều Tiên) trong quá khứ để giải quyết vấn đề thử nghiệm hạt nhân của Bình Nhưỡng. Thế nhưng sau vài lần vẫn chưa thành. Phải chăng vì vai trò trung gian vẫn còn giá trị lợi dụng đối với Trung Quốc, hay chưa đến lúc đủ lợi cho phép công cụ của mình chấp nhận bất cứ giải pháp nào liên quan đến thử nghiệm hạt nhân của Bình Nhưỡng ?

Tất cả những suy luận trên đây của chúng tôi đều dựa trên quan sát diễn biến các sự kiện thực tế: rằng một chế độ độc tài toàn trị nhỏ yếu, tự cô lập trong nhiều thập niên qua (1948-2016) với thế giới bên ngoài, kinh tế nghèo nàn và lạc hậu, đa số nhân dân sống trong cảnh lầm than, chết đói, chết lạnh thường xuyên; tương phản với đời sống sa hoa, no thừa của giai cấp thống trị và những thành phần dân chúng được tuyển chọn để có hình ảnh khoa trương lừa bịp với thế giới bên ngoài, thì làm sao có thể tự tồn trong nhiều thập niên qua, lại có thể tự chế tạo ra được vũ khí hạt nhân, tên lửa tầm trung, tầm xa, cũng như trang bị nhiều khí tài quân sự hiện đại phô trương sức mạnh quân sự, quốc phòng của Bình Nhưỡng ...nếu không có vai trò

chủ yếu nuôi sống, hỗ trợ mọi mặt chế độ này của Trung Quốc. Vì vậy chúng tôi cho rằng chế độ cộng sản Bắc Triều Tiên tồn tại được trong nhiều thập niên qua là dựa chủ yếu vào Trung Quốc và việc chế độ Bình Nhưỡng có được vũ khí hạt nhân và các tên lửa đạn đạo không phải do khả năng tự thân nghiên cứu, điều chế, tích lũy chất liệu chế tạo vũ khí hạt nhân và các nguyên liệu chế tạo các tên lửa tầm trung và tầm xa.

Thực tế, theo suy đoán của chúng tôi, có thể là Trung Quốc từ lâu đã âm thầm huấn luyện nhân sự, cung cấp kỹ thuật, chất plutonium và các nguyên vật liệu (hoặc Trung Quốc đã làm thay tất cả rồi bán lại hay viện trợ) để Bình Nhưỡng có được vũ khí hạt nhân và các tên lửa đạn đạo. Trong giai đoạn đầu mọi sự chuẩn bị có thể đã được thực hiện ngay trên đất Trung Quốc để tránh sự phát hiện của Hoa Kỳ, Liên Hiệp Quốc và quốc tế. Sau đó, bước vào giai đoạn thử nghiệm, bắt đầu thiết lập cơ sở chế tạo ở nội địa Bắc Triều Tiên để vào thời điểm thích hợp bắt đầu cho thử nghiệm như chuyện đã rồi, cố ý cho Hoa Kỳ và quốc tế biết, để khởi sự thực hiện ý đồ dùng vũ khí hạt nhân để hù dọa, “tống tiền” Hoa Kỳ và quốc tế (với Bình Nhưỡng) và thủ lợi (với cả Bắc Kinh).

Thời điểm thích hợp đó là vào đúng ngày Quốc Khánh Hoa Kỳ July 4th năm 2006, Bắc Hàn đã phóng thử ít nhất là 6 hỏa tiễn trong đó có 5 hỏa tiễn tầm trung và một hỏa tiễn tầm xa Taepodong-2 mà tầm bắn là 6000 Km, tức có thể phóng tới nhiều phần đất của Hoa Kỳ. Ba tháng sau, vào ngày Mùng 9 tháng 10 năm 2006 Bắc Hàn lại thực hiện một cuộc thử nghiệm bom nguyên tử đầu tiên tại một địa điểm phía Bắc của tỉnh Hamkyon, một vùng thuộc Miền Đông Bắc xa xôi của Bắc Hàn, cách biên giới Trung Quốc khoảng 120Km.

Theo thông tấn xã Bắc Hàn KCNA thì vụ nổ lúc đó được thực hiện ngầm dưới đất và đã thành công mà không có sự rò rỉ phóng xạ. Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc đã họp, nhưng không đạt được thống nhất về một biện pháp chế tài mạnh mẽ nào đối với Bắc Hàn vì có sự ngăn cản của Nga và Trung Quốc. Trung quốc dù cũng lên án việc thử vũ khí nguyên tử, nhưng vẫn kêu gọi Bắc Hàn trở lại bàn đàm phán và không chấp nhận biện pháp trừng phạt quân sự đối với Bắc Hàn. Phát ngôn nhân Bộ Ngoại Giao Trung Quốc Lưu Kiến Siêu khi đó nói “ *Chúng tôi kiên quyết phản đối dùng quân sự để giải quyết việc trang bị vũ khí nguyên tử trên bán đảo Triều Tiên. Đó là quan điểm trước sau như một của chúng tôi*”. Mãi sau này, khi Bình Nhưỡng gia tăng các cuộc thử nghiệm hạt nhân, Bắc Kinh mới miễn cưỡng tham gia (lá mặt), song vẫn ngầm hỗ trợ (lá trái)

Thế nên từ đó đến nay Bắc Hàn đã tiếp tục tất cả bốn cuộc thử nghiệm hạt nhân, không kể các cuộc thử nghiệm tên lửa đạn đạo tầm trung và tầm xa. Mặc dầu Liên Hiệp Quốc đã áp đặt lệnh trừng phạt với mức độ ngày càng nặng nề hơn sau mỗi lần thử nghiệm hạt nhân, nhưng Bình Nhưỡng vẫn tỏ ra không nao núng. Trái lại gần đây nhất, Bình Nhưỡng còn thể hiện thách thức bằng sự khẳng định trong nghị quyết đại hội 7 của đảng LĐTT và được ông Ri Su-yong sứ giả Bình Nhưỡng nhắc lại khi đến Bắc Kinh gặp Tập Cận Bình, rằng Bắc Triều Tiên đã quyết định « *tiến hành đồng thời xây dựng kinh tế và lực lượng hạt nhân* ». Đồng thời, trên thực tế Cơ quan giám sát hạt nhân của Liên Hiệp Quốc mới đây còn cho biết, Bắc Triều Tiên dường như đã mở cửa trở lại và tái tục hoạt động tại một nhà máy ở Yongbyon để sản xuất plutonium từ nhiên liệu lò phản ứng hạt nhân đã qua sử dụng. để tái xử lý plutonium, một dấu hiệu cho thấy nước cộng sản này đang mở rộng nỗ lực sản xuất vũ khí hạt nhân của mình. Nghĩa là Bình Nhưỡng vẫn tiến hành các vụ thử nghiệm vũ khí hạt nhân, bất chấp mọi biện pháp trừng phạt của Liên Hiệp Quốc. Trong khi Bắc Kinh thì vẫn tiếp tục đối sách lập lòe hai mặt “lá mặt lá trái”.

Theo Ông Shi Yong-ming, thuộc Viện Nghiên Cứu Quốc Tế Trung Quốc, thì dường như nguyên thủ Trung Quốc đã tỏ thái độ cứng rắn trong vấn đề hạt nhân (giả tạo). Thế nhưng dù Bắc Kinh lên án việc phát triển vũ khí hạt nhân (giả tạo), nhưng đồng thời vẫn nói với Bắc Triều Tiên là hai nước vẫn có thể có quan hệ tốt đẹp (thực chất).

Xã luận của Nhân Dân nhật báo đã đưa ra một lập luận mới của Bắc Kinh, rằng Trung Quốc chống các vụ thử tên lửa và hạt nhân của Bắc Triều Tiên vì là mối đe dọa tính mạng của hàng triệu người Trung Quốc (giả tạo) ; song Bắc Triều Tiên chỉ tìm cách phục vụ tối đa các lợi ích chiến lược của mình (thực chất).

Thành ra, chuyến thăm Bắc Kinh của sứ giả Bắc Triều Tiên không phải là một sự hòa giải thực sự giữa hai nước .Vì thực tế Bình Nhưỡng vẫn không từ bỏ chương trình hạt nhân và Trung Quốc chỉ lên án bề ngoài, ngầm hỗ trợ thì có gì đâu phải hòa giải.Đồng thời cũng không như nhận định của giới chuyên gia Trung Quốc , rằng « *sẽ không thỏa hiệp và mối quan hệ song phương sẽ không tiến triển chừng nào Bắc Triều Tiên không thay đổi ý kiến* » về thử nghiệm hạt nhân.

Đến đây có lẽ ai cũng hiểu, vì sao chế độ Bắc Triều Tiên giám ngoan cố và tiếp tục có hành động ngang ngược, thách thức quốc tế như vậy, nếu không

phải vì Bắc Kinh đã, đang và tiếp tục là chỗ dựa vững chắc của Bình Nhưỡng. Và như thế mọi biểu hiện mâu thuẫn trong quan hệ giữa Bắc Kinh và Bình Nhưỡng, nhất là trên hồ sơ hạt nhân của Bình Nhưỡng, đều mang tính giả tạo. Vì nó không đúng với thực chất mối quan hệ bao lâu nay, giữa một cường quốc đại Hán theo chủ nghĩa bá quyền (Trung Quốc) đất rộng (9.632.790 km²), người đông, (khoảng 1 tỷ 300 triệu) đầy tham vọng bá quyền, với một tiểu nhược quốc lán giềng có “sông liền sông, núi liền núi” (Bắc Triều Tiên), đất hẹp (122.762 km²), ít người (khoảng 40 triệu) tự cô lập với thế giới, từ quá khứ đến hiện tại luôn lệ thuộc mọi mặt và là công cụ của cường quốc này để sống còn.

Thiện Ý

Houston, ngày 9 tháng 6 năm 2016